

ROSTRA ECONOMICA

Februari 2003 Jaargang 48 nr. 246

Sefa

XXI

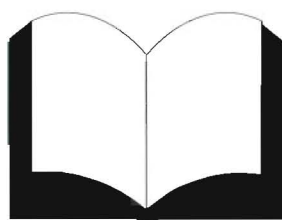

INDIA

PROF. DR. J. VAN DER GAAG

VEILIGHEID IN NEDERLAND

ASSURANCE MASTERCLASS

Genoeg gestudeerd. Kom het nou maar eens **doen.**

Als gevorderde student bedrijfskunde of bedrijfseconomie heb je een flinke hoeveelheid theoretische bagage. Maar in de praktijk wordt het natuurlijk pas écht interessant. Daar kun je nu alvast een voorproefje van nemen. Ernst & Young organiseert speciaal voor accountancytalent de Assurance Masterclass. Drie dagen lang werk je in teamverband aan een complexe opdracht over de boekenbranche. Een uitstekende gelegenheid om de uitdagende kanten van

het accountancyvak te leren kennen én ons te laten zien wat je kunt. Je wordt intensief begeleid door professionals en na ieder onderdeel

krijg je uitvoerige feedback. Uiteindelijk presenteer je met je team een op maat gesneden advies. De Assurance Masterclass vindt plaats van **15 t/m 17 april 2003 in Brussel**. Dus wil je de accountancypraktijk zelf ervaren en ons beter leren kennen? Stuur dan je c.v. met een korte motivatie **vóór 21 maart 2003** naar Ernst & Young Accountants, t.a.v. Marjolein van Noppen, Postbus 488, 3000 AL Rotterdam of per e-mail naar recruitment@ey.nl, o.v.v. Assurance Masterclass. Selectiegesprekken voor de masterclass vinden van eind maart tot en met begin april plaats. Wil je meer informatie? Bel dan **(010) 406 51 86** of kijk op www.ey.nl/masterclass.

Inhoud

Column Heertje	5
Den Haag, Irak	7
Interview decaan Prof. Dr. J van der Gaag	8
Fiscaal	11
Sefa Front	12
Student en Praktijk	18
Russia	19
Sefa Financieel-Economisch Debat	20
Exploiting the Indian Dispora's Sentiment	22
Should we accept claims of economists who say they are scientists?	24
FSR/FEE	25
Hoe veilig is Nederland eigenlijk	26
Cambridge Expedition	27
Concertagenda	29
FSA / Colofon	31

Voorwoord

Beste lezer,

Het lastige aan het schrijven voor een blad als de Rostra Economica, en meer in het algemeen gedrukte media, is dat het risico dat op het moment dat de lezer jouw stuk leest alles alweer achterhaald is, zeer wel aanwezig is. Of andersom, dat je over 'oud' nieuws bericht. De NRC bericht over iets dat de avond ervoor al in TweeVandaag, Netwerk en NOVA uitgebreid is behandeld. Dat risico moet je zien te voorko-

men. Stukken over een nieuwe (CDA/PvdA?) coalitie of een oorlog in Irak lopen het risico in twee weken tijd totaal irrelevant te zijn geworden, hoewel een analytisch stuk niet aan waarde hoeft te verliezen.

Weinig ruimte dus voor Irak en het Binnenhof. Wel een Russische blik op de uitbreiding van de Europese Unie, waar de Rostra Economica in haar laatste nummer over schreef, en een verslag uit Cambridge. Verder een interview met

de decaan van de faculteit en een verslag van het financieel-economisch debat dat de Sefa voor de verkiezingen organiseerde. En, tot slot, ontbreken ook de fiscale rubriek en de column van professor Heertje natuurlijk niet.

Wij wensen u veel leesplezier.

Robert Picauly
Erwin van Dam
hoofdredactie

“The platform turned out to be a launch pad into an entirely new field.”

Siti Sulaiman is a Human Resources professional for Shell.

“I began my career building a strong technical foundation – working in oil production operations both on and offshore, process engineering, and then mechanical engineering. But I always nursed the idea of doing something completely different. Recently, I took that leap into the unknown, moving to a role in Human Resources. Shell’s big enough to give you all the opportunities. You just have to be big enough to take them.”

Thinking about a better future? www.shell.com/careers

De studenten zijn voor de fusie van hun universiteit met de Hogeschool van Amsterdam. Vermoedelijk verwachten de studenten van de fusie dat het makkelijker wordt van studie en van niveau te veranderen. Daarin kunnen de studenten best gelijk hebben. Toch zouden ze eens verder moeten nadenken over de nadelen. Studenten in de economie kunnen het voortouw nemen bij dit denkproces, omdat binnen hun vakgebied fusies veelvuldig aan de orde komen.

Een eerste overweging is dat juist in onze tijd allerwegen wordt getwijfeld aan de groot gegroeide organisaties. Aan grote scholengemeenschappen en grote ziekenhuizen kleven grote nadelen. Ook in het bedrijfsleven zien wij juist de grote ondernemingen van de laatste jaren in moeilijkheden verkeren. Massa-ontslagen vallen in die sfeer. Werkgelegenheid moet komen van het midden- en kleinbedrijf. De moeilijkheden van grote organisaties schuilen in de bureaucratisering, het gebrek aan communicatie en transparantie en het ontlopen van individuele verantwoordelijkheid voor de totale gang van zaken. Deze verschijnselen doen zich zowel in de publieke als de private sfeer voor.

Daarom is heel begrijpelijk dat in de samenleving de roep om kleinschaligheid toeneemt. Men wil terug naar kleinere scholen, kleinere ziekenhuizen en kleinere kantoren. De prijs die voor efficiëntie wordt betaald in de vorm van minder dienstbetoon, slechtere kwaliteit en inferieure menselijke verhoudingen is veelal te hoog.

Bij een universiteit staat er nog veel meer op het spel. Wij bedrijven wetenschap om inzichten te verdiepen, de waarheid op het spoor te komen en onze geest te scherpen. De academie is er voor het debat. Wij bestrijden elkaar met misslagen. Wij theoretiseren, speculeren, falsifiëren en trekken conclusies. Daarna breken wij weer af en trekken weer andere conclusies uit andere uitgangspunten. Dat gebeurt op een universiteit, niet bij het hoger beroepsonderwijs. Daar wordt men opgeleid voor bepaalde beroepen zonder wetenschappelijke diepgang. Nuttig voor de samenleving, maar niet het hoogst bereikbare. Wie deze stoffen mengt krijgt een mengsel dat van geen kant deugt en voor niemand enige toegevoegde waarde heeft. De studenten zijn daarvan als eerste de dupe. Zij krijgen slechter onderwijs, horen voordrachten aan die zijn gespeend van wetenschappelijk onderzoek. Slechts op hun geheugen wordt een beroep gedaan, niet op hun intelligentie en creativiteit. Wij zijn er niet voor de status-quo, maar voor het verleggen van grenzen. Als studenten iets meer op de lange termijn denken, verfoeien zij het idee van een fusie.

Daar komt nog iets bij. Als eenmaal een foutieve fusie in gang is gezet, duurt het een kwart eeuw alvorens de fout wordt gecorrigeerd. De foutieve aanpak van het voortgezet onderwijs door Van Kemenade, Ritzén, Wallage en Netelenbos illustreert dit. Nu zijn wij bezig het puin te ruimen dat zij hebben achtergelaten. De toestand in het onderwijs is rampzalig. De fusieplannen van onze universiteit verergeren de ramp alleen maar. Economen moeten voorop lopen bij het keren van het tij, ook al worden wij van alle kanten beschoten. Samenwerken is prima, samensmelten is de dood van de wetenschap.

Arnold Heertje

Supermensen zijn we niet, maar ons werk stelt wel abnormaal hoge eisen. Hoe kan 't anders, als je het toezicht hebt op de andere Nederlandse banken. Als je de overheid adviseert over het economisch beleid, micro en macro. Als je de geldcirculatie reguleert en het gehele interbancaire girale betalingsverkeer door je computers ziet gaan. Als je de Nederlandse deviezenreserves beheert en belegt. Als je, samen met je Euro-partners, medeverantwoordelijk bent voor het beleid van de Europese Centrale Bank. Als je vóór moet blijven op de nieuwste financiële en monetaire ontwikkelingen. Een heel unieke positie, voor mensen die verder heel gewoon zijn. Maar zich als professional nu juist voelen aangesproken door onze bijzondere werkomgeving. Aan de ene kant innovatief, actueel en dynamisch. Aan de andere kant een eeuwenoude traditie van doordachtheid, betrouwbaarheid en stabiliteit. Werkomstandigheden en ontplooiingsperspectieven waarin je als econoom, jurist, HEAO'er, accountant of ICT'er alles kwijt kunt: kennis, ervaring, talenten en ambities. In een sfeer die meer casual is dan krijtstreep. Kijk eens op www.dnb.nl en laat ons weten wat je zoekt.

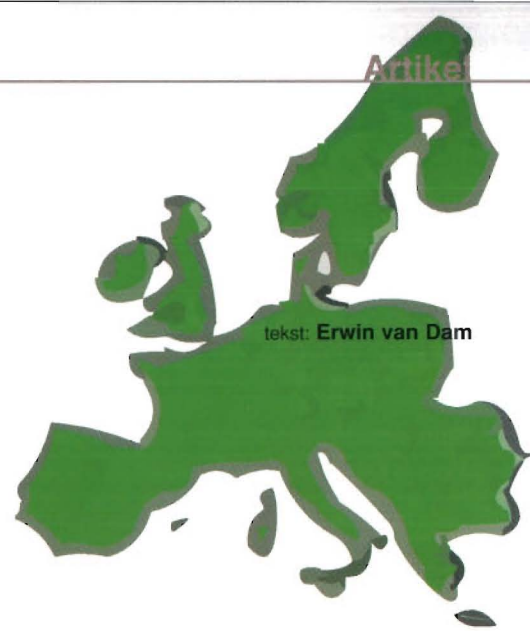
'Als je zoals wij alle andere financiële instellingen moet controleren kun je jezelf geen enkele misser permitteren, zo simpel ligt dat.'

Verder zijn wij ook maar gewone mensen. De Nederlandsche Bank.

Den Haag, Irak. En Irak en Den Haag

tekst: Erwin van Dam

Het zijn spannende tijden. Komt er een oorlog met Irak? En, dichterbij huis, komt er een CDA/PvdA-coalitie?

Den Haag

Om met dat laatste te beginnen: waarschijnlijk wel. Maar het zal even duren. Want de coalitiebesprekingen lopen tot nu toe niet echt vlot. We zitten in het stadium van de informatie en het kan nog even duren eer we een nieuw kabinet naast de koningin hebben staan.

De verkiezingen van 22 januari waren ongekend spannend. De Partij van de Arbeid kwam onverwacht sterk terug. Maar het CDA bleef de grootste. Balkenende leek daar niet echt blij mee. En terecht. Want eigenlijk is hij de grootste verliezer. CDA en VVD hadden samen, en dan met z'n tweeën, doorregeren tot speerpunt van hun campagnes gemaakt. Het mocht niet zo zijn. CDA en VVD haalden samen geen meerderheid. En dus was er eigenlijk maar één mogelijkheid: het CDA moet met de PvdA. In de vele debatten werd duidelijk dat Balkenende niet met Bos wil. Bos is wel sociaal, maar Balkenende verweet hem een onverantwoord begrotingsbeleid te willen voeren. Maar met de verrassend grote winst van de PvdA kan Balkenende niet om Bos heen. Op het slotdebat aan het eind van de verkiezingsavond stond de CDA-leider er bij als een boer met kiespijn. Af-en-toe leek 'ie verdacht veel op Melkert na afloop van de gemeenteraadsverkiezingen.

Natuurlijk, een coalitie tussen de socialisten en de christen-democraten is niet de enige mogelijkheid. Er zijn andere combinaties mogelijk. CDA en VVD zouden er een derde partij bij kunnen vragen. Maar D66 wil niet, en terecht. Twee keer op rij verliezen is niet een teken van veel vertrouwen bij het electoraat. En dan blijft er nog maar een optie over: verder met de LPF. En als er iets niet gewenst is voor (en door) Balkenende, dan is het dat. De LPF wil, zo lijkt het, dolgraag meeregeren. Maar hoe ongeloofwaardig zou dat zijn? Waarom in een kabinet gaan zitten met een partij die je een klein halfjaar geleden nog als onbetrouwbaar bestempelde?

Wat de uitkomst ook wordt, Balkenende blijft de grootste. Maar ook de grootste verliezer. Want er zit voor hem niets anders op dan iets te doen wat hij eigenlijk helemaal niet wil.

Irak

Komt er een oorlog met Irak? Die vraag houdt de internationale gemeenschap inmiddels alweer een behoorlijke tijd bezig. Het antwoord lijkt duidelijk (ja) en daarom is dat eigenlijk niet meer de meest relevante vraag. De brandende kwestie is of die oorlog er komt met toestemming van de VN-veiligheidsraad, met andere woorden: gesteund door een brede internationale coalitie, of zonder. De internationale gemeenschap heeft zelden zo verscheurd geleden. Amerika is vanaf het begin gesteund door het Verenigd Koninkrijk, maar voor de rest laten de Europese partners het afweten. Duitsland is ronduit tegen, en ook Frankrijk lijkt die kant nu op te gaan. Conclusie: onenigheid binnen de VN, in de Veiligheidsraad, in de NAVO en binnen de Europese Unie.

Voor de standpunten van de tegenstanders valt wat te zeggen. Er zijn

door de wapeninspecteurs van UNMOVIC geen overtuigende bewijzen gevonden voor de aanwezigheid van massavernietigingswapens in Irak. Dat betekent niet dat Irak ze niet heeft, maar ook niet dat Irak ze wel heeft. Over de samenwerking van Irak met de wapeninspecteurs van de VN was de leider van UNMOVIC, de Zweed Hans Blix, in zijn laatste rapport aan de Veiligheidsraad gematigd positief. Irak staat U2-spionagevliegtuigen in haar luchtruim toe en ook mogen Irakese wetenschappers zonder een vertegenwoordiger van de regering worden gehoord. Daar staat tegenover dat er een grote hoeveelheid chemische en biologische wapens, waarvan bekend is dat Irak er in de jaren '90 over beschikt heeft, 'zoek' is. Volgens Irak zijn ze vernietigd, volgens Amerika en Groot-Brittannië niet. De coalitie tegen Saddam Hussein heeft een punt als ze zegt dat de bewijslast hiervoor bij Irak ligt. Maar ook hierover heeft Irak toegezegd te willen meewerken. En dus kwam het rapport van Blix als geheel de Amerikanen niet echt goed uit. De kans op steun in de Veiligheidsraad voor een tweede resolutie tegen Irak en een oorlog is er zeker niet groter op geworden. In tegendeel. Frankrijk en Duitsland, gesteund door Rusland en China, zagen in het rapport de bevestiging dat de wapeninspecties werken en dat UNMOVIC meer tijd moet krijgen om haar werk te doen.

Een militaire actie tegen Irak van een coalition of the willing zonder expliciete toestemming van de Veiligheidsraad zou slecht zijn voor het belang van de internationale gemeenschap in kwesties als deze. We zullen moeten afwachten hoe groot de collateral damage die is toegebracht aan de VN, de NAVO en de EU uiteindelijk is.

Irak en Den Haag

En dan is er nog de invloed van de zaak-Irak op het Binnenhof. Een oorlog tegen Irak zonder toestemming van de Veiligheidsraad zou, volgens partijvoorzitter Koole van de PvdA, een breekpunt voor de coalitieonderhandelingen tussen CDA en PvdA kunnen vormen. De socialisten willen toestemming van de internationale gemeenschap voordat zij een oorlog zouden willen steunen. Het CDA heeft altijd gezegd dat een VN-mandaat wenselijk maar niet absoluut noodzakelijk is. Een essentieel verschil van opvatting dus.

Wat nu als die toestemming er niet komt? De vraag is dan hoe hard de standpunten van beide partijen zijn. En hoe graag men met elkaar wil regeren. Het zou de PvdA goed uitkomen als de oorlog begint voordat er een nieuw kabinet is. In dat geval moet het demissionaire kabinet zich uitspreken. De PvdA kan zich dan, in het geval een nieuw kabinet gevormd is, altijd beroepen op het feit dat zij het niet gewild heeft, maar dat ze zit met een erfenis van Balkenende-I. Een draai van Nederland halverwege de oorlog zou internationaal gezien niet geloofwaardig zijn. Maar wie maakt dat in die situatie nog wat uit? Niemand, behalve de achterban van de partij van Wouter Bos. <<

decaan Prof. Dr. J. van der Gaag

‘Je kunt niet top zijn als je niet kunt selecteren aan de poort.’

Foto: Ronald Sweering

Prof. Dr. J. van der Gaag is decaan van de Faculteit der Economische Wetenschappen en Econometrie aan de Universiteit van Amsterdam. Als decaan van onze mooie faculteit is hij eindverantwoordelijk voor het bestuur en beheer van de faculteit. De Rostra Economica vond het tijd om nader kennis te maken met de decaan.

– Rostra Economica: De verkiezingen zijn achter de rug. Er zijn heel veel beloftes aan de kiezers gedaan. Wat vindt u van de visie van de politiek op het onderwijs?

Decaan: ‘Den Haag, de politiek, geeft tegenstrijdige incentives en doelstellingen. Men wil van alles bereiken. Nederland-kennisland, terwijl er de afgelopen jaren alleen maar bezuinigd is op het onderwijs. De enige politieke partij die wat voor het onderwijs wilde betekenen was D66. De overige partijen vonden het niet zo’n belangrijk item. In de politiek weet men niet wat men wil. Tekenend is wel de SP met haar uitspraak “topmasters voor iedereen”. Je kunt niet top zijn als je niet kunt selecteren aan de poort.’
‘Het is heel moeilijk opereren voor een bestuurder aan een universiteit in een ondoorzichtig systeem. Omdat ze niet consistent zijn en geen keuzes maken. Politici zouden ons meer geld moeten geven om het onderwijs naar de top te brengen. Of ons meer ruimte geven, bijvoorbeeld door te selecteren aan de poort.’

– R.E.: Internationaal gezien, hoe staat onze faculteit er eigenlijk voor in de zin van onderzoek?

‘Daar doen we het heel erg goed. In Europa staan we nummer negen. Dus in één rijtje met Oxford, Cambridge en de London School of Economics. Voorheen stonden we 16de in de ranglijst. Als er nu een ranking zou worden gehouden dan zouden we nummer vijf staan. Dus we staan in de top-10 van Europa en dat is binnen onze doelstelling. Op het gebied van financiering, econometrie en experimentele economie behoren we tot de wereldtop.’

– R.E.: Hoe staan we nationaal gezien, qua onderwijs? In de laatste Elsevier-ranglijst zijn we gestegen, van de traditioneel laatste plaats met de andere universiteit in Amsterdam, de VU, naar de vierde plaats.

‘Van dat trauma zijn we inmiddels ook af. Want vaak werd er gedacht van “wij zijn Amsterdam en wij trekken toch een ander soort studenten aan”. Maar als je de rankings beter bekijkt dan scoren we alleen écht lager op de tentamenfaciliteiten. Daar wordt aange-

werkt en dat wordt volgend collegejaar beter. Voor de rest hebben wij zwaar geïnvesteerd in voorzieningen, zoals ICT-faciliteiten, voor studenten.’

‘Een aantekening die hierbij gemaakt dient te worden is dat universiteiten die hoger in de ranking staan, zoals Tilburg, Maastricht en de Erasmus, een ander soort universiteit zijn. De Universiteit van Amsterdam is een brede, klassieke universiteit met een ruim aanbod opleidingen, van astronomie tot Slavische talen. Daar waar de bovengenoemde universiteiten dat niet zijn. De faculteiten die de meeste inkomsten genereren voor de UvA zijn de Economische, Rechten- en Geesteswetenschappen-faculteiten. Die faculteiten trekken ook de meeste studenten. De inkomsten van de universiteit worden gealloceerd over de verschillende faculteiten. Dus de inkomsten van een klassieke universiteit zijn voor een economische faculteit kleiner dan voor een niet-klassieke universiteit, want die hoeven de inkomsten niet te delen met bijvoorbeeld een bèta-faculteit. Dit is een keuze die gemaakt is, maar wij werken wel efficiënter dan de faculteiten die hoger in de ranking staan.’

– R.E.: Hoe verloopt de invoering van de Bachelor-Master-structuur?

‘Er waren een paar problemen, maar die zijn door het Onderwijsinstituut binnen 4 a 5 weken opgelost. Een groot compliment aan het Onderwijsinstituut! Ik ben ook bijzonder trots op de mensen die deze klus geklaard hebben. Want het is niet niets om nieuwe roosters op elkaar aan te laten sluiten met nieuwe vakken.’

‘We hebben ook bewust gekozen om de BaMa in een keer in te voeren, in tegenstelling tot bijvoorbeeld de VU. De gemiddelde student aan onze faculteit studeert zes jaar met uitlopers tot negen jaar. Als je dan de BaMa gefaseerd gaat invoeren, dan krijg je te maken met overgangsregelingen en dus nog meer bureaucratie. Vandaar, in een keer invoeren.’

– R.E.: 13 en 14 februari is er een onderwijsvisitatie. Wat houdt dat in?

‘Een onderwijsvisitatie is een terugkijkende visitatie door een visitatiecommissie over de afgelopen vijf

jaar. De gedachtegang er achter is dat de overheid enig idee krijgt over de kwaliteit van het onderwijs en de rendementen van een opleiding. Men licht de opleiding door en kijkt of er verantwoord wordt omgegaan bij de toedeling van de ECTS-punten ten opzichte van de getentamineerde stof.’

‘We hebben net een zelfstudie achter de rug. Dus we hebben wel een idee hoe wij ervoor staan.’

– R.E.: En, hoe staan we ervoor?

‘Goed.’

– R.E.: We hebben uit diverse bronnen vernomen dat de faculteit volgend jaar een negatief eigen vermogen heeft. Hoe kan dat? Het is toch vrij curieus: een economische faculteit met een negatief eigen vermogen?

‘Het is inderdaad op het eerste gezicht vrij curieus maar er is wel een reden voor. De faculteit heeft zwaar geïnvesteerd, onder andere in een nieuwe business school en in de opleiding Bedrijfskunde. Ook zijn we begonnen met een internationaal programma Economie voor internationale studenten. Deze grote investeringen hebben we uit de lopende begroting moeten financieren. Er is niet een potje bij de universiteit dat daarvoor beschikbaar is. Ook zijn de inkomsten uit de business school, te denken valt aan postdoctorale-opleidingen zoals tot Register Accountant, door het slechte economische klimaat teruggelopen. Er waren minder inschrijvingen dan verwacht. Een andere reden is dat de studieprestatie niet in lijn was met de verwachtingen. De faculteit wordt betaald per behaald studiepoint. En die bleven achter bij wat was verwacht.’

‘Maar we moeten niet overdrijven. Want als iedereen vijf ECTS-punten meer scoort, dan zitten we weer in lijn der verwachtingen. Dus over die orde van grote praten we. Als maatregel is er ook een vacaturestop ingelast. We hebben toevallig het moment dat de Bedrijfskunde-opleiding, teruglopende inkomsten uit de businessschool en tegenvallende studieprestaties samenvallen. Wees gerust, de faculteit gaat heus niet failliet. Maar curieus is het op eerste gezicht wel, inderdaad.’

Tot slot: een paar korte vragen.

Meest onroerende film?

'The Pawn Broker'

's Nachts wakker maken voor...

'Als het moet, iedere soort muziek. Alhoewel ik breed geïntereerd ben van klassiek tot jazz en popmuziek, is house mij een beetje te modern.'

Ontspant zich door...

'Het lezen van popular science met name boeken.'

Grootste blunder?

'Ik maak elke dag wel een blunder, sommige zijn groter dan andere.'

Mooiste moment?

'De geboorte van mijn twee dochters.'

Ogen gaan glimmen van...

'Mooie, gekke, ambitieuze mensen. Daarvoor is de universiteit wel een hele mooie broedplek om deze mensen te treffen.'

<<

Jacques van der Gaag

Education

Netherland School of Economics (Erasmus University) Rotterdam
Econometrics (September 1966 – May 1972)
Ph.D. January 1978 Leiden University
Title of thesis: An Econometric Analysis of the Dutch Health Care System

Professional positions

2001 -	Director the Amsterdam Institute for International Development (UvA and VU)
1998 -	Professor of Development Economics and Dean of the Faculty of Economics and Econometrics University of Amsterdam
1997 - 1998	Chief Economist, Human Development Network, World Bank, Washington D.C.
1994 - 1997	Advisor Human Development Department, World Bank, Washington DC
1991 – 1994	Chief Human Resources Division, Latin America and the Caribbean, World Bank, Washington DC
1986 – 1991	Chief Welfare and Human Resources Division, World Bank, Washington DC (1990 – 91 member of the core team for the World Development Report on Poverty)
1981 – 1986	Economist, World Bank, Washington DC
1979 – 1981	Visiting professor, Department of Economics; Research Associate, Institute for Research on Poverty, University of Wisconsin, Madison
1972 – 1978	Assistant Professor at the Economics Institute, Leiden University
1971	Research Assistant at the Department of Health and Environmental Protection, Bureau of Long Term Planning, the Netherlands.

Professional Affiliations

Member of the Econometric Society
Member of the Conference on Research in Income and Wealth (National Bureau of Economic Research)
Member of the American Economic Association
Corresponding member of the Royal Dutch Academy of Sciences

Books

Private and Public Initiatives: Working Together for Health and Education. World Bank, 1995

Including the Poor. World Bank (ed. with M.Lipton), 1993

The Willingness to Pay for Medical Care. John Hopkins University Press, (with P. Gertler), 1990

Economics of Health Care. Praeger, Grants Economic Series, 1982, with W.B. Neenan and T. Tsukahara (ed).

Health, Economics, and Health Economics. Proceedings of the World Congress on Health Economics. North-Holland Publishing Company, Contributions of Economic Analysis, 1981; with Mark Perlman (ed).

An Econometric Analysis of the Dutch Health-Care System. Dissertation; Leiden, January 1978.

The Hospital in the Health Care Sector. with F.F.H. Rutten and B.M.S. van Praag. Stenfert Kroese (Leiden; 1975 (in Dutch)

Articles

More than sixty articles and bookchapters, on health economics, labor economics, education and social policy.

Amsterdam, Januari 2003

Aantrekkelijk

tekst: **Bernard Bak**

Na alle verkiezingsstrijd is het afwachten welk kabinet er gevormd zal worden. De vraag rijst in hoeverre het toekomstig kabinet zich ook aan de beloftes zal houden. Vaak was er een wan-klank tegenover het paarse kabinet te bespeuren. Voor de toekomstige leiders een waarschuwing dat ze uiteindelijk geen lijdens zullen worden.

Naar de aanloop van de verkiezingen begaven de verschillende partijen zich op fiscaal terrein. Een veelgestelde vraag was: wat gaat de partij doen met de hypotheekrenteaftrek? Ook hier werden de verschillen duidelijk tussen de verschillende rechtse en linkse partijen.

In het vorig (demissionair) kabinet is er een belastingplan 2003 opgesteld dat inmiddels van kracht is geworden. Het oorspronkelijke voorstel was om afschrijvingen op beleggingsvastgoed te beperken. Het artikel 3.29a Wet Inkomstenbelasting is uiteindelijk van de baan. Echter de schatkist zou dan een tekort van 70 miljoen oplopen. Dus besloot men om de accijnzen te verhogen. Op zich geen slechte deal. De overheid is blij omdat de schatkist geen inkomsten ontloopt en het bedrijfsleven ook, omdat zij niet beperkt worden in hun investeringszucht.

Als we de beurs mogen geloven zitten we momenteel in een economisch moeilijke conjunctuur. Mensen consumeren niet, de werkloosheid neemt toe—allemaal tekens dat het slecht zou gaan met Nederland. Daarnaast komt nog bij dat de NOB (de Nederlandse Orde voor Belastingadviseurs) zich zorgen maakt over het fiscale klimaat van Nederland. Juist in slechte tijden is het belangrijk dat bedrijven het de moeite waard vinden om in jouw land te investeren. Denk daarbij aan de werkgelegenheid die het met zich mee brengt. Het lijkt mij dan ook zaak dat het toekomstig kabinet serieus denkt over het beleid dat zij gaan voeren om het Nederlandse belastingklimaat aantrekkelijker te maken. Het klinkt als een paradox en dat is het misschien ook wel. Voor bedrijven is Nederland fiscaal gezien niet datgene wat de burger (soms) denkt: een belastinginferno.

Laatst was ik in gesprek met een overtuigend LPF'er. Hij was lid van de partij. Om een goed beeld van hem te krijgen: hij was directeur van

een bureau, woonde in België en had een goed inkomen. Op een gegeven moment begint die man te vertellen over hoe het in Nederland anders moest worden met betrekking tot de belastingen. Er moest een toptarief komen van 72% voor de mensen met een topinkomen. Hij was van mening dat die mensen die zo'n topinkomen hadden, niet moesten zeuren, want ze hadden al genoeg te makken. Ik hoor het aan en ik stel hem de volgende vraag: Waarom woont u in België? Is dat vanwege fiscale doeleinden? Hierop was de man zichtbaar verrast. Hij keek me aan en vroeg hoe ik op dat idee kwam. Dus ik vertel hem dat ik het logisch vind dat hij voor de invoer van een toptarief is. Op het moment dat er daadwerkelijk 72% geheven zal worden, zijn alle mensen met zo'n inkomen al lang gevlogen naar, bijvoorbeeld, België. De man werd al iets stiller, geen mooie praatjes meer, geen glimlach.

Vervolgens begin ik over het doel van belastingen en de gedachte die erachter zit: de nivellerende. De sterkste schouders dragen de zwaarste lasten. Een gevoel van rechtvaardigheid dat je als normaal denkend mens wel hebt. Maar wat als die sterkste schouders de benen nemen? De man keek me nog steeds een beetje wazig aan, maar luisterde gelukkig wel. Ik ben benieuwd wat het toekomstig kabinet ervan zal maken. Ik dronk mijn biertje op en bedankte de man.

Het is op dit moment allemaal koffiedik kijken, maar sinds het begin van 2003 is er in ieder geval het nieuwe regime fiscale eenheid van toepassing. Daarnaast zullen er nog wel wat aanvullende regels in de wet komen. Echter, nu zal nog duidelijk moeten worden in hoeverre de overheid tegemoet kan komen aan de wensen van onder andere de NOB: hoe maken we Nederland fiscaal aantrekkelijker?

Wordt vervolgd...

<<

De studievereniging Faculteit der Economische wetenschappen en Econometrie aan de Universiteit van Amsterdam kortweg Sefa, stelt zich ten doel de belangen te behartigen van de studenten aan de Faculteit der Economische Wetenschappen en Econometrie (FEE) aan de UvA, in de ruimste zin des woords. In haar ambitie tot professionalisering, zoekt de Sefa naar:

Bestuursleden collegejaar 2003-2004

Kenmerken:
Ambitieuw
Gedreven
Teamspeler
Resultaatgericht

Onder haar oud-bestuursleden mag zij junior-minister Wijn (CDA) rekenen en vele vele anderen.

Grijp deze kans en vergroot aanzienlijk uw kansen op de arbeidsmarkt!
En leer uw talenten te ontplooiën!

Contact:
bestuur@sefa.nl
tel. 020-5254024

Congresorganisatoren

De Rostra Economica bestaat 50 jaar, een heugelijk feit. 's Lands oudste faculteitsblad mag onder haar redacteuren heeren als Prof. Heertje, prominent UvA hoogleraar, Victor Halberstadt, Kroon-lid SER, Wim Duisenberg, President ECB, de voormalige ministers Pais en Van Phillips en vele vele anderen rekenen.

Om dit feit te vieren wil de Rostra Economica een congres organiseren, waarin prominenten een levendige discussie gaan voeren.

Om dit te organiseren zoekt de Rostra Economica commissieleden!

Contact:
Mail: Rostra@sefa.nl
Of bel 020-5254024

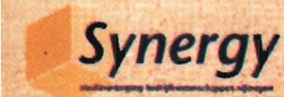

Wil jij je wél oriënteren op de arbeidsmarkt?

Aureus

Gefa

Direct Future
post die deuren opent

Direct Future

Junkmail of gerichte informatie?

Genoeg van al die junkmail, maar wel geïnteresseerd in informatie over bedrijven en alles wat ze aanbieden? De huidige arbeidsmarkt biedt studenten Bedrijfskunde en Economie veel kansen. Direct Future biedt jou de mogelijkheid je goed te oriënteren op deze arbeidsmarkt, zodat jij geen kansen mist. Zo bepaal jij zelf de gebieden waarover je informatie wilt ontvangen. Hierdoor word je op de hoogte gehouden over ontwikkelingen en activiteiten op jouw toekomstig werkgebied.

Wat moet je doen?

Geef op het inschrijfformulier je interesses aan en lever het in bij je studievereniging of stuur het op. Met nog geen twee minuten werk verzekert je jezelf van de juiste informatie.

Wat krijg je hiervoor terug?

Vanaf het moment dat je in ons bestand wordt opgenomen, ontvang je gerichte informatie over activiteiten van bedrijven, zoals events, in-house dagen, (internationale) stages, vacatures, business courses en workshops. Daarnaast word je op de hoogte gehouden van ontwikkelingen binnen jouw interessegebied. Dit alles om de stap van studentenleven naar de arbeidsmarkt zo soepel en eenvoudig mogelijk te laten verlopen. Alle gewenste informatie automatisch op je deurmat, zonder direct je cv of motivatieformulier in te hoeven leveren.

Tussentijds wijzigen?

Mochten je gegevens of interesses wijzigen, geef dit dan door aan je studievereniging, door middel van dit formulier of op www.directfuture.nl. Dit garandeert een juiste informatievoorziening.

Deelnemende Deelverenigingen

Direct Future is een samenwerkingsverband van acht studie- of faculteitsverenigingen verspreid over heel Nederland. Gezamenlijk vertegenwoordigt Direct Future ruim 16.000 Economie- en Bedrijfskundestudenten aan de Rijksuniversiteit Groningen, Erasmus Universiteit Rotterdam, Vrije Universiteit Amsterdam, Universiteit Van Amsterdam, Technische Universiteit Eindhoven, Katholieke Universiteit Nijmegen, Universiteit Twente en de Universiteit Nyenrode.

Sefa

De Sefa, de studievereniging van de Faculteit der Economische Wetenschappen en Econometrie, is het contactpunt namens Direct Future op de UvA. Wil jij meer over Direct Future of onze andere activiteiten weten, dan kun je altijd contact met ons opnemen:

Sefa

Roetersstraat 11, Kamer E0.02, 1018 WB AMSTERDAM, Telefoon: 020 - 627 96 53
Internet: www.sefa.nl, E-mail: info@sefa.nl

Jouw persoonlijke gegevens worden vertrouwelijk behandeld

Jouw persoonlijke gegevens worden vertrouwelijk behandeld en blijven te allen tijde in handen van de deelnemende studieverenigingen. Ons bestand is aangemeld bij de Registratiekamer. Meer informatie is te verkrijgen bij de betrokken verenigingen.

Naam:

Adres:

Postcode:

Woonplaats:

Geboortedatum:

E-mail:

Studentnummer:

Studie:

Startdatum studie:

Afstudeerdatum:

Afstudeerrichting

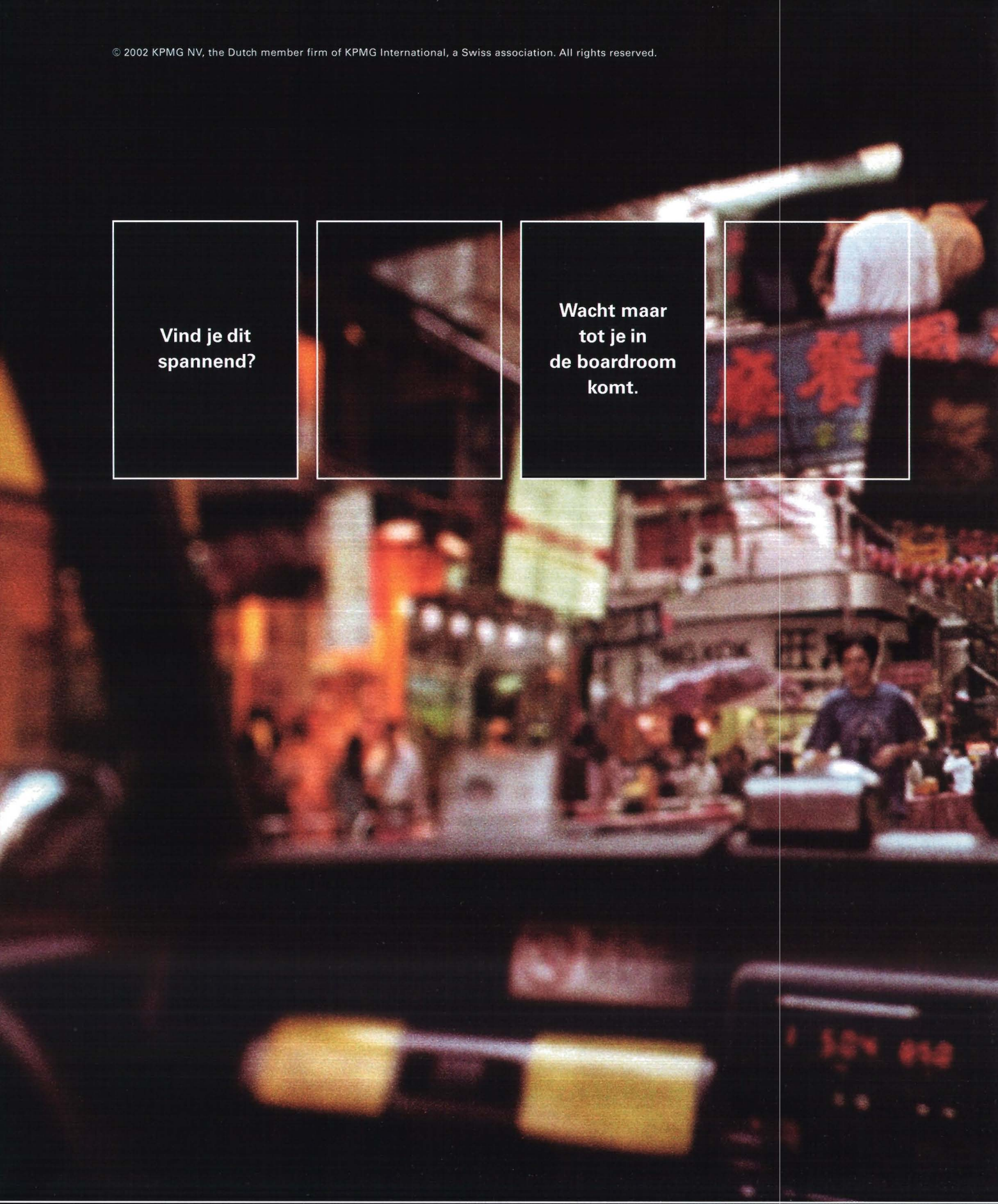
- Algemene Economie
- Accountancy
- Management Accounting & Control
- Financieel Management
- Informatiemanagement
- Organisatie, Strategie en Marketing
- Bedrijfseconomie (vrije variant)
- Internationale Financiële Economie
- Fiscale Economie
- Operational Research Management
- Actuarial

Functie-interesse (max 4)

- Accountancy
- Automatisering / IT
- Communicatie
- Consultancy
- Controlling
- Financieel
- Fiscaal / Juridisch
- Human Resource Management
- Logistiek
- Marketing & Sales
- Research & Development
- Techniek

Vind je dit
spannend?

Wacht maar
tot je in
de boardroom
komt.

assurance & advisory services
financial advisory services
tax & legal services
specials

www.kpmg.nl

Student en Praktijk

In het derde jaar van zijn studie bedrijfseconomie moest Koen Eykholt (29) gaan kiezen. "Ik wilde vakken volgen die ik leuk vond. Ik ben cijfermatig aangelegd en daarom koos ik voor een mix van accountancyvakken en financieel management." Voordat hij ging afstuderen, oriënteerde hij zich al op zijn toekomst. "Ik bezocht presentaties, ik praatte met medestudenten over hun keuzes en ik ben in mijn laatste jaar mee geweest met Student en Praktijk (STEP). Met STEP ga je op bedrijvenbezoek bij organisaties. Op zo'n in-housedag presenteert het bedrijf zich en kun je een rondleiding door het gebouw krijgen."

De in-housedagen en gesprekken met medestudenten gaven Koen een goed beeld. "Bij KPMG kwam ik binnen en had ik meteen een goed gevoel. Ik voelde me thuis in het gebouw; er hangt een open sfeer. Nadat ik op bezoek was geweest, bleef KPMG op een prettige manier van tijd tot tijd contact houden. Ze belden me bijvoorbeeld of ik de in-housedag leuk had gevonden en of ik nog meer informatie wilde." Na een vervolgsprek solliciteerde Koen na zijn afstuderen bij KPMG. In september 1999 werd hij trainee bij consumer industrial markets.

Koen: "Bij KPMG kom je binnen als trainee. In de eerste twee jaar leer je echt het vak. Je loopt mee met opdrachten en je doet controles. Ik zit in het derde jaar. Je krijgt dan meer verantwoordelijkheid en je onderhoudt het contact met kleine klanten." De vrijdag is voor Koen ingeruimd als studiedag, zodat hij de postdoctorale opleiding tot registeraccountant kan volgen. "Ik heb een 32-urige werkweek en op vrijdag zit ik in de schoolbanken. Lekker hoor, want je kunt toch nog een beetje genieten van je studentenleven. Ook klanten houden er rekening mee dat ik op vrijdag niet werk. Ze gaan er altijd van uit dat je er vier dagen bent."

Er is ook ruimte om iets 'ernaast' te doen binnen de organisatie. Zo begeleidt Koen tegenwoordig STEP vanuit KPMG.

De verwachtingen die Koen had toen hij bij KPMG begon, zijn 'meer dan uitgekomen'. "Elke week is weer anders. Je zit iedere week bij een andere klant met een ander team. Dat maakt het werk afwisselend, maar ook je taken veranderen steeds. De ene keer doe je een controle, de andere keer begeleid je trainees of stuur je mensen aan."

Waar Koen zich uiteindelijk in wil specialiseren, weet hij nog niet. "Grote klanten en buitenlandse bedrijven vind ik erg leuk. Maar dat zegt niets. In het begin leken bedrijven in de financiële dienstverlening me niets en die vind ik, sinds ik zo'n klant heb, ineens veel leuker." <<

"Bij KPMG kwam ik binnen en had ik meteen een goed gevoel."

Russia

Europe moves East... Time to celebrate or to grieve?

text: Irina Fetisova

December 14th 2002, the date on which the Chairman of the European Council, prime minister of Denmark Anders Fogh Rasmussen has declared in Copenhagen the end of negotiations about the European Union's by far biggest enlargement, encompassing ten country candidates. In 2004, the Union will embrace Hungary, Cyprus, Latvia, Lithuania, Malta, Poland, Slovakia, Slovenia, Czech Republic and Estonia.

In his speech, Mister Rasmussen expressed the feelings of many Europeans: 'Today we have closed one of the bloodiest and darkest chapters in European history. Today we have opened a new chapter. Europe is spreading its wings. In freedom. In prosperity. And in peace. It is a truly proud moment for the European Union. It is a triumph for liberty and democracy. To our new members I say: "Warmly welcome to our family".'

However, as often is the case, the rhapsody is just a disguise for the rather painful and wretched reality. The accession of the ten chosen ones will increase the EU population by a fifth, its geographical area by a quarter, but its gross domestic product by less than one-twentieth. The current Union of 15 is hardly on its feet. Add ten more nations, each with its own interests, demands and problems, and the EU could grind to a complete halt. Whereas the East Europeans have already made many sacrifices, the current 15 members have so far made

none. Rather than face up to the need to reform the EU's institutions and budget, Europe's leaders have largely buried their heads in the sand. The next step for the EU in the upcoming years is the important decisions that need to be taken concerning the next stage of Turkey's candidature for membership of the European Union. The European Union might spread its borders to the Middle East and, who knows, maybe one day to the Urals. Voters of West, East, and South of Europe need reassurance that this will bring stability and prosperity to their everyday life and there will be an end to the upheaval of enlargement. What do these political and economical changes would mean for the country whose borders are outspread from Europe to Asia: the Russian Federation?

In general, Russia regards the enlargement of the European Union rather sceptically, although not as negative as the past expansion of NATO. The 'new Europe' will have a very important influence in Russia. The deputies of the Russian State Duma, the Lower House of the Russian federal parliament, consider the enlargement of the EU as a very important step in the history of European integration. It should certainly not infringe traditional interests and relations important for Russia with the states of the Central and Eastern European and Baltic states. Nevertheless, the forthcoming introduction of these states into the Union is accompanied by introduction of visa barriers to

the citizens of the Russian Federation. This might have an adverse effect on free dialogue and a humanitarian exchange between Russia and future Europe. In the interests of all future and current memberstates of the European Union for the better communication in all the spheres of life would be, what the president of the Russian Federation Vladimir Putin has suggested: the imminent transition in the future to a visa-free mode of mutual trips of citizens through 'new Europe' and Russia.

The deputies have serious concerns about the position of 1.5 million Russian-speaking inhabitants in the Baltic states, of which 520,000 in Latvia and 170,000 in Estonia still do not have a citizenship. This fact has received appropriate critical estimations from the majority of the international organisations, including the Council of Europe and the OSCE; it concerns the infringement of human rights in these Baltic states. By inviting Latvia and Estonia, the European Union incurs the serious moral and political responsibility on itself for developing a serious and dangerous humanitarian situation.

Nevertheless, apart from certain negative matters that this enlargement brings or might bring about to the 'mighty' Russia, positive things will also be blown to Russia with the wind from the West. The forecast for 2003 for Russia is rather flourishing and blissful. With luck, Russia's economy, hobbled as it is by structural problems, will have another fair-to-good year, growing by 4% to 5%. Does it have anything to do with the future changes in the structure of the EU? Who knows. In 2003, as some say, Russia may be one of the Europe's best spots for the young and pushy that is not afraid to reinvest their assets instead of hiding them offshore.

Overall, the world is hopeful and it tries not to be very skeptical. The high drama of changes must turn into light and pleasant comedy, bringing with it tighter and bouncing political and economical relations in larger Europe with the rest of the world. <<

Sefa Financieel-Economisch Debat

tekst: Robert Picauly

8 januari 2003 was het financieel-economisch debat op de Economische faculteit van de Universiteit van Amsterdam. Dit debat werd georganiseerd door de Sefa in samenwerking met de economische faculteit.

Debatleider was Roel Janssen van het NRC Handelsblad.

Deelnemers waren: Joop Wijn (oud-Sefvoorzitter, voorloper Sefa; CDA), Hans Hoogervorst (VVD), Ferd Crone (PvdA), Kees Vendrik (Groenlinks), Irrgang (SP). Deze heren, en waarom geen dames?, zijn allen UvA alumni en hebben dus allemaal aan de Universiteit van Amsterdam gestudeerd. Wat door de deelnemers extra werd benadrukt in de hoop op sympathie en natuurlijk stemmen van de toehoorders. Onafhankelijk deelnemer aan dit debat was Prof. Dr. Hugo Keuzekamp van onze faculteit.

De heer Irrgang had eerst een invitatie geweigerd, maar kwam toch op het laatste moment opdruiven, samen met zijn militante linkse achterban. Die onder de toch wel achterhaalde verwijten richting de heer Hoogervorst, zoals 'kapitalistische uitbuiters' een stempel wilden drukken. Volgens ons zijn dit soort klassestrijd-achtige uitspraken passé en behoren het

tot de geschiedenisboeken. Maar goed, in bepaalde kringen spreekt deze retoriek blijkbaar aan.

Het debat begon met een inleiding en elke partij kreeg vijf minuten om zijn standpunt uit te leggen. CDA en VVD zaten dicht bij elkaar, alhoewel zij wel erg een staatsschuld fixatie hadden. De linkse partijen waren hierin wat lossier en dus probeerden de VVD de PvdA, de ouderwetse linkse sinterklaas politiek te bestempelen, wat maar niet lukte, ondanks de af-en-toe gevatte opmerkingen van de heer Hoogervorst

Wat opviel was dat de oud-Sefa voorzitter de heer Wijn toch op een heldere manier zaken kan uitleggen en dat sprak zeer aan. Dit is zeer opmerkelijk aangezien het CDA, en haar leider de heer Balkenende, daar geen toonbeelden van helderheid zijn. Dit werd dan ook als zeer positief ervaren.

De heer Vendrik (GroenLinks) hield een meer academisch betoog dat niet veel luisteraars inspireerde. Gezegd dient te worden dat de heer Vendrik wel veel verstand van zaken had. De heer Irrgang (SP) hoefde eigenlijk niet op te komen dagen. Hij was duidelijk een van de minderen, te groen achter de oren om hieraan

deel te kunnen nemen. De SP begon juist net sympathie te kweken bij de Rostra Economica met haar positieve campagne. En dan stuurt men zo'n groentje in het veld. De heer Irrgang was duidelijk het bijzittertje.

Wat opviel was dat de deelnemers toch in het Haagse zweefden met insider Haagse humor en weinig duidelijkheid. Er werd gemierenuft om procenten.

Wat interessanter zou zijn, was welke keuzes de partijen wilden maken, omtrent het te voeren economisch beleid, mocht die partij aan de macht komen. Dit vroeg ook professor Keuzenkamp aan de betrokken deelnemers. Helaas, kreeg je de indruk dat partijen nogal verliefd waren op het horen van hun eigen stem. En niet naar de argumenten van een ander.

Het debat eindigde met een borrel waar de heer Hoogervorst toch een biertje wilde drinken ondanks zijn drukke programma. De PvdA was ook prominent aanwezig.

Een uitgelezen kans ook voor studenten om met de kandidaten voor de Tweede Kamer van gedachten te wisselen, wat ook gebeurde. <<

Select the best

ING Masterclass 14 t/m 16 mei 2003

Laatstejaars academici

Deadline aanmelding: 15 maart 2003

www.ingmasterclass.nl

be you, be us, be more

Exploiting the Indian Diaspora's Sentiment

text: Marileen Kan

India is a country of immense diversity –amongst religious groups, amongst the social-economic situation of its inhabitants, in the caste system. No surprise that there is diversity in its economy; its industries show very divergent patterns of development. On one hand, the rural sector still uses ancient techniques. On the other hand, the high-tech sector, predominantly the IT industry, is much advanced. Under the Hindu nationalistic government, the nuclear arms race with Pakistan has drawn an increasing share of the government's budget towards the military sector. A decreasing budget has been assigned for the development of other sectors. This process is likely to continue as long as the nationalist government remains steady in its seat. Moreover, the international assistance to India is relatively low compared to other developing countries. The British colonial rule has made India value its independence of the international community highly.

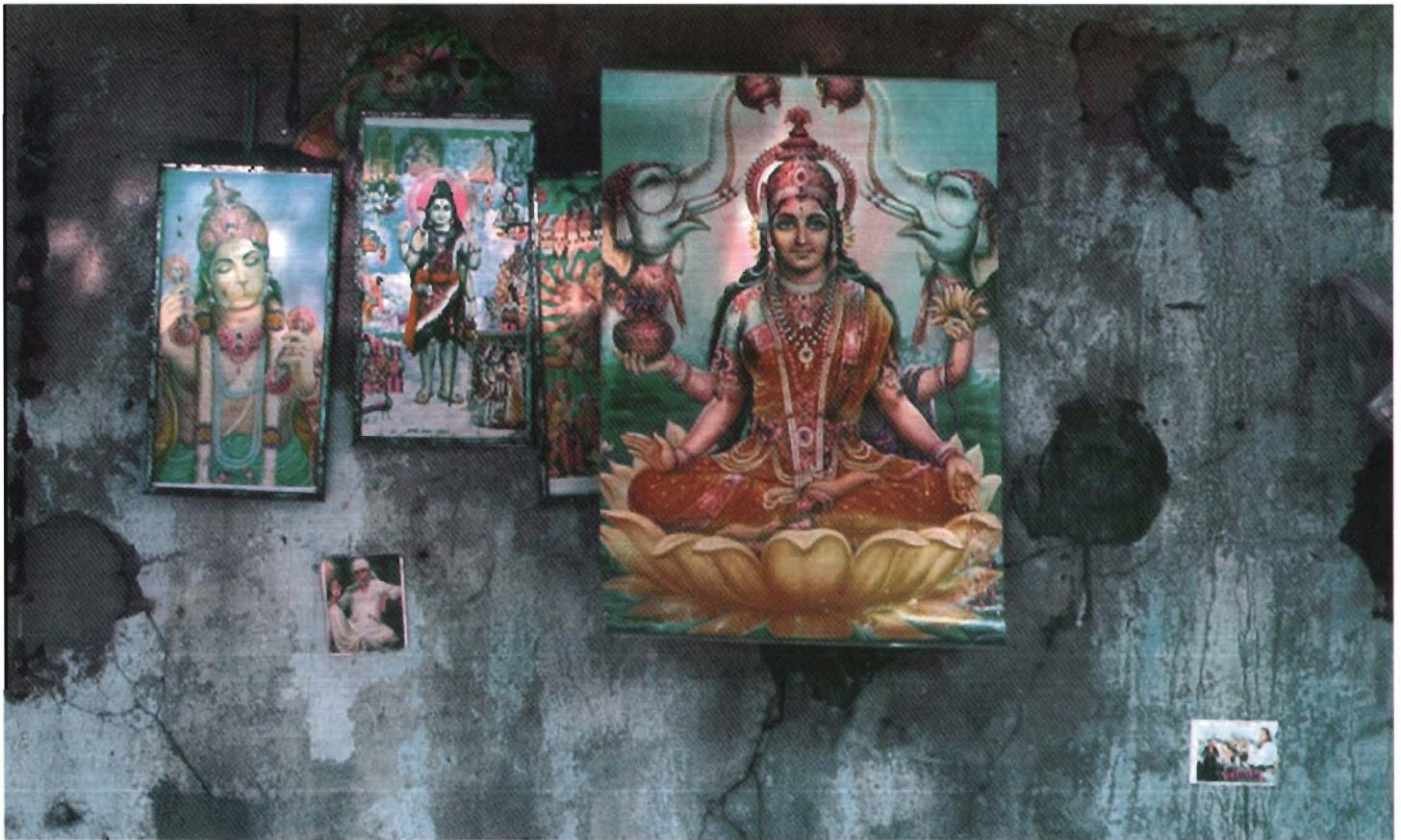
The British colonial rule had also initiated a flow of Indians across the world –first involuntary, then voluntary. Although many Indians departed from their home country, the 20 million People of Indian Origin (PIO) and Non-Resident Indians (NRIs) have never abandoned their Indian identity entirely. The strength of the cultural ties with the 'motherland' are illustrated by the popularity of Indian cuisine and 'Bollywood' movies. Perhaps such attachment could be cultivated and used to stimulate these Indians to aid their home country's economy? For this purpose the government founded a special High Level Committee on the Indian Diaspora. This group has made some recommendations to the Indian government in order to stimulate the diaspora to lend India's economic development a hand.

Clearly, donating money is of direct relief of Indian inhabitants. Most NRIs and PIOs that send money to India give it to their families. Contrary to what one might expect, the highly educated, well-off Indians in the West sent much less than the poorly educated Indians working in the Gulf area. There is a perfectly sound explanation for this. As the Indians in the West either live there with their families already (United Kingdom) or are from the high-

her castes (IT engineers in the United States), the need to send remittances is reduced. The Indians in the Gulf area are usually temporary migrants, working there to earn a living that is sent home to wife and children. This explains the large proportion of the remittances. The Indian government might facilitate monetary traffic by stimulating the refinement of the financial system.

Alternatively, mutual trade helps Indians abroad to stimulate the Indian economy. Gould explicates this by a theory that focusses on immigrants' ties to the home country. A preference for products from the motherland acts as a stimulus to Indian exports. Many Indian products have an extended market of non-Indians; Indian curries, henna and jewellery are major international successes. The other way around, NRIs could be of assistance in offering sophisticated import products at competitive prices to India. The Indian government could stimulate trade by ensuring free trade of products. Currently, high import tariffs that must be paid in India, keeping the prices of import products unnaturally high.

Production of the sophisticated goods in India itself, is an evident solution to avoid the high

tariff wall. The Indian diaspora could facilitate this by making investments in their home country. The IT industry is an illustration of a profitable investment area. Many Indian IT engineers have moved to the U.S. for work or education. The calibre of these professionals is illustrated by the strength of the India lobby in Silicon Valley. Several organisations for Indian IT engineers are set up to promote Indian networking and Indian entrepreneurship.

Now that many Indians have moved to the top of the U.S. IT industry, the focus of these societies has shifted to the promotion of their home country as an investment destination. Many engineers have convinced their employers to choose India's own Silicon Plateau, Bangalore, as an offshore destination. Some Indian engineers have set up new businesses in India themselves. The Indian government has tried to stimulate these investments by trade fairs for NRIs and PIOs, tax reductions for NRIs and PIOs that decide to make investments, providing technical education to ensure the quality of the local labour market.

Indirectly, NRIs can invest in India's economic welfare by purchasing Indian government bonds. Inspired by the success of Israeli bonds

for public goods such as infrastructure, the state of Karnataka – of which Bangalore is the capital – is about to issue similar 'Mahiti' bonds. The high level committee on the Indian diaspora recommends the same for the national government.

As 'knowledge is power' and 'money is power' as well, not only monetary assistance but knowledge would also greatly help. Indians who study or work abroad build up expertise that could be tapped into when they return. However, Miyagiwa's theory claims only the worst students and workers come back to their developing country of origin. This theory builds on the information asymmetries between developing and developed countries' labour markets. In the developed world, employers know how to value their employees, paying remuneration based on sophisticated criteria. In the developing world, employers have not such refined knowledge and pay a salary based on an average. The best graduate students' value lies above this average, thus earning more in the developed countries. Happily, the worst graduates accept an average remuneration in their home country.

Should India welcome returning Indians or not? This depends on the interpretation of Miyagiwa's theory. One could say that the economic sectors so advanced, could be considered as the developed part of India. These industries are thus able to attract the best labour. But are the below-average Indians that return to the less developed sectors of the economy not desirable? Would one not think that some knowledge and some expertise is better than none?

But what if the expertise of the best people could be tapped while they remain in their new country? The Indians who prefer to stay abroad could be of assistance by sending their knowledge back home. Some 41 Diaspora Networks in the world are generally of great assistance in structuring such processes. For India these Internet-based organisations offer a point of contact to Indians abroad and at home. Investment opportunities in India and abroad, knowledge of business legislation and experiences are communicated while cultural ties are strengthened through the network. In the end, the international community might be rejected as a source of aid. But being tied the Indian international community is no problem for this nationalistic Indian government. <<

Should we accept claims of economists who say they are scientists?

text: Anastassia Tcherneva

Last semester I took the Economic Methodology course and we had a very interesting discussion whether economics should be regarded as a physical or social science. A lot of us thought that economics is a social science because its subject matter changes over time, whereas physical sciences deal with inanimate matter. Furthermore, physical sciences have much more scope for identifying law-like relationships and are less likely to have significant methodological value judgments embedded in them, in that they do not refer to human behavior. However, before classifying economics as a social or physical science, we must first know what science is.

Philosopher Karl Popper says that a statement is scientific only if it is open to the logical possibility of being found false. This definition means that we evaluate scientific statements by testing them, by comparing them to the world about us. A statement is nonscientific if it takes no risk of being found false, that is, if there can be no way to test the statement against observable facts or events. Popper called this distinction the 'line of demarcation'.

An implication of Popper's definition is that one can never be completely sure that any scientific theory is true. Accepted scientific theory is only theory that has not yet been contradicted by evidence, though the future may bring a contradiction. For example, we cannot be absolutely sure that the statement 'there exist only white swans' is true because it is a scientific statement. We can easily think of a logical possibility, which would refute it—a black swan does exist. We have great confidence that such an event will not happen because only white swans have been seen. However, the fact that all previous experience has been consistent with the statement does not prove that the statement will never be refuted.

Popper saw the growth of scientific knowledge as a process of conjecture and refutation. Someone originally comes up with a way of

explaining a set of facts, a conjecture or guess or theory about how the facts are related. If further observation is inconsistent with the theory, the theory is considered refuted and a new theory or conjecture must be found. In contrast, if the original explanation is nonscientific, it will never be refuted and there will never be any need to change beliefs.

Most economists see their discipline as scientific in Popper's sense of the word. Economic theory makes statements about how facts fit together, and there are constantly new sets of facts arising that allow one to test the theory to see whether the facts are as theory predicts. However, this process is more difficult for economists than it is for physical scientists. Unlike physical scientists, economists can almost never use controlled experiments to gather facts with which to test theories. Rather they must use whatever facts the world gives them and rely on statistical procedures to draw conclusions. Though statistical procedures let economists hold some variables constant to see the effect of other variables, just as a controlled experiment does, they are subject to serious limitations. If there are variables that the theory says are important, but they cannot be measured or they can be measured only imperfectly, statistical procedures may give misleading results. Or the procedures may fail if the theory

is uncertain exactly which of the many possible variables that may be involved must be controlled. Strength of a properly done controlled experiment is that there is no need to list all the factors, which are controlled. The procedure is such that only one factor, or a small and known group of factors, is different between the control and experimental groups. Given these difficulties, it is not surprising that controversy about whether a theory is supported or rejected by the facts can last for many years in economics.

In conclusion, it is rather difficult to define science more closely without getting into philosophy. However, philosophers have tried to distinguish scientific from nonscientific statements and most of them have come to the conclusion that economics is not only a science but is a social science which deals with creative individuals and social systems which are complex and which change over time. <<

Bibliography:

Vrije Universiteit Brussels (VUB); "Economic Methodology", Sheila C. Dow.

Stand van zaken na een half jaar FSR

De Facultaire StudentenRaad (FSR) 2002-2003 is al weer een half jaar bezig de studentenbelangen te behartigen. In dit afgelopen half jaar hebben er nogal wat veranderingen plaatsgevonden op de FEE. Hiervan zijn de voornaamste veranderingen: het overgaan op een Bachelor-Master (BaMa) structuur en het instellen van een bindend studieadvies. Voor de student hebben beide zaken nogal wat consequenties met zich meegebracht. Voor de FSR is het dan ook belangrijk dat studenten die hierover (of over andere zaken die binnen de faculteit spelen) klachten danwel suggesties hebben, dit aan ons melden.

Hoe vind ik de FSR?

Klachten, suggesties, vragen en opmerkingen zijn altijd welkom bij de FSR. We zijn te bereiken op de faculteit op onze kamer: E 1.31. Telefonisch contact kan natuurlijk ook, op nummer 020-5254384, of per e-mail via studdraad@fee.uva.nl. Daarnaast heeft de FSR een website geopend, te weten: www.fee.uva.nl/fsr.

Let op! Binnenkort zal de FSR wellicht verhuizen naar een grotere kamer. Informatie daarover zal op de website geplaatst worden

BaMa

De overgang op een BaMa-structuur heeft voor een aantal knelpunten binnen de faculteit gezorgd. De belangrijkste knelpunten zijn volgens de FSR: de informatievoorziening betreffende de BaMa, wachttijden bij studieadviesering, de nieuwe semesterindeling, ingangseisen Masters en onduidelijkheden met betrekking tot bepaalde afstudeervarianten en engelstalig onderwijs.

Uiteraard is de nieuwe BaMa-structuur nog in de beginfase en is het voor de medewerkers van de faculteit een moeilijke opgave om alles direct goed te laten verlopen. Het is dan zowel voor de faculteit als voor de student wenselijk dat deze 'start'problemen zo snel mogelijk opgelost worden.

De FSR speelt hierin een niet geringe rol. Maar om deze rol goed te kunnen vervullen heeft de FSR de mening en de ideeën van de studenten nodig. Dus heb jij als student problemen ondervonden ten gevolge van de BaMa en zijn deze problemen nog steeds niet opgelost? Neem dan contact met ons op!

Klachtenregeling

De FSR is beter in staat de klachten van studenten te behandelen dan de gangbare klachtenprocedure op de FEE. Deze procedure functioneert namelijk naar onze mening niet optimaal. Het is vaak voor studenten niet duidelijk waar zij terecht moeten met een klacht of suggestie over de faculteit. Zo blijken er meerdere plaatsen te zijn waar een klacht ingediend kan worden, bij de betreffende persoon zelf, bij de facultaire klachtenpersoon, in de suggestiebox, bij de Ombudsman van de UvA etc.

De FSR heeft geprobeerd in contact te komen met de facultaire klachtenpersoon, wat erg moeilijk gebleken is. Binnenkort gaat de FSR weer spreken met het bestuur van de faculteit over deze regeling. Wij zijn namelijk zeer benieuwd naar alle klachten en suggesties die studenten hebben over de faculteit. Als je een klacht of suggestie indient, zouden wij dus graag een kopietje daarvan krijgen. Immers de klachten die de facultaire klachtenpersoon ontvangt, komen niet bij ons terecht.

Verkiezingen

Ben je het met een aantal zaken op deze faculteit niet eens en wil je verder gaan dan een klacht of suggestie indienen, oftewel: wil je meebeslissen in facultaire zaken? Of wil je een kijkje achter de onderwijsschermen nemen? Geef je dan op als kandidaat voor de FSR 2003-2004.

Als FSR-lid houdt je je bezig met de belangen van studenten op de faculteit. De FSR bestaat uit 8 leden en heeft zowel advies- als instemmingsrecht bij facultaire zaken. Dit gaat als volgt te werk: de FSR houdt regelmatig verga-

deringen met het bestuur van de FEE. Hierbij kan de FSR de decaan bij bepaalde zaken adviseren en de beslissingen van het bestuur meer in het voordeel van studenten sturen. Daarnaast heeft de FSR instemmingsrecht. Als de decaan een reglement (bijvoorbeeld het examenreglement) wil wijzigen moet de FSR daar instemming voor geven. Daarnaast kan je als FSR natuurlijk andere acties ondernemen om de belangen van studenten te behartigen.

Ben je hierin geïnteresseerd en wil je kandidaat worden? Doe dit dan voor 1 april. De jaarlijkse verkiezingen zijn namelijk sinds dit jaar vroegerd en verplaatst naar mei. In de periode van 12 t/m 19 mei 2003 kunnen alle FEE studenten hun stem uitbrengen op kandidaten voor de Facultaire Studentenraad (FSR). Daarom zijn we nu al op zoek naar studenten die de uitdaging aan durven gaan om in de FSR plaats te nemen.

Voor meer informatie of opgave als kandidaat kun je terecht bij Arnold van Meteren, kamer E 3.67, telefoon 020-5254324, e-mail: meteren@fee.uva.nl. Opgave als kandidaat kan t/m 1 april 2003. <<

Hoe onveilig is Nederland eigenlijk

tekst: Erwin van Dam

Veiligheid was een van de grootste en belangrijkste thema's van het afgelopen jaar. Op de agenda gezet door 'onze Pim', kon er geen lijsttrekkersdebat – en er waren er nogal een paar – voorbij gaan zonder dat het onderwerp werd aangesneden. Veiligheid leek belangrijker dan zorg, onderwijs en het terugbrengen van de staatschuld bij elkaar. Veiligheid domineerde het debat—niet alleen in de media, maar ook op straat. Want er heerst een groot gevoel van onveiligheid in ons land. Maar is dat wel terecht?

Gevoelens van onveiligheid zijn goed aangevakkerd door een aantal ingrijpende gebeurtenissen die de afgelopen twee jaar hebben plaatsgevonden. Ten eerste de aanslagen in Amerika op 11 september 2001. Het feit dat het ogenschijnlijk simpel is om een vliegtuig te kapen en er vervolgens de twee torens van het WTC in New York mee binnen te vliegen deed de wereld huiveren. En als het in de Verenigde Staten kan gebeuren, waarom dan niet hier?

Ten tweede de moord op Pim Fortuyn, een daad zonder precedent in Nederland. Op 6 mei 2002 verloor de Nederlandse politiek – en tegelijkertijd daarmee de gehele Nederlandse samenleving – haar onschuld, zoals de commentaren plachtten te zeggen. De tijd dat de minister-president op de fiets het Binnenhof opkomt lijkt voorgoed voorbij. Het land was geschokt: hoe kon zo iets gebeuren? Dit was toch Nederland? Het land van poldermodellen, consensus en respect voor elkaars standpunten? Tot slot, een dreiging van een oorlog in het Midden-Oosten doet de onzekerheid toenemen. Oorlogen doen de gemoedsrust van de gemiddelde burger in zijn algemeenheid geen goed. Kijk maar eens naar de alsmar dalende aandelenbeurzen, de depreciatie van de dollar en de stijging van de goudprijzen.

Cijfers

Toch lijkt het algemeen heersende gevoel van onveiligheid overtrokken. Statistieken van het CBS laten namelijk zien dat er in 2001 niet meer aangiftes zijn gedaan dan 1994. Wel is er een lichte stijging waarneembaar in het aandeel van geweldsmisdrijven. Deze cijfers worden nog eens onderstreept door een ander, internationaal onderzoek, dat de ervaringen van mensen met criminaliteit meet. Dat onderzoek geeft met name aan dat minder mensen slachtoffer worden van criminaliteit. Er kan bij deze cijfers

een kanttekening geplaatst worden: het is bekend dat van veel misdrijven geen aangifte wordt aangedaan. Bovendien is het oplossingspercentage van de Nederlandse politie, ongeveer 5%, bedroevend laag.

Aangepraat

Huidige gevoelens van onveiligheid zijn terug te voeren op een aantal ontwikkelingen in de Nederlandse samenleving van de afgelopen eeuw. Ten eerste heeft de beteugeling van menselijke driften door de overheid plaats gemaakt voor een streven naar maximale individuele ontplooiing. Waar vroeger mensen een gevoel van onbehagen kregen doordat hun vrijheid werd ingedamd, ontstaat nu een ander gevoel van onbehagen doordat iedereen maar al zijn vrijheden uitleeft. Enerzijds eisen burgers maximale vrijheid, maar tegelijkertijd verwachten ze dat de overheid de negatieve gevolgen van die vrijheid zal indammen.

Een tweede ontwikkeling is dat mensen hun traditionele 'houvast' hebben verloren. De strijd tussen ideologieën is voorbij, de kerk speelt voor de meeste mensen nog slechts een rol in de marge. De samenleving wordt gedomineerd door kortstondige modes, hypes, trends en verkiezingsthema's.

In een dergelijke context kunnen gevoelens van onveiligheid makkelijk worden aangepraat. Door politici, maar ook door mensen onderling. Als Mat Herben, fractieleider van de Lijst Pim Fortuyn (of nu weer even niet?), Amsterdam de 'moordhoofdstad van Europa' noemt, is dat natuurlijk op het eerste gezicht een angstaanjagend idee. Maar de afgelopen jaren zijn veruit de meeste moorden afrekeningen binnen het criminele circuit op een afit van de Ring A10 geweest. En tenzij u zich in die kringen begeeft, hebt u als gewone burger eigenlijk weinig te vrezen.

De aanslagen in Amerika zijn natuurlijk verschrikkelijk, maar hoe groot is de kans dat zo iets in Nederland gebeurt? Bent u echt elke dag bang dat een groepje terroristen een willekeurig KLM-toestel kaapt om daar vervolgens de Rembrandt-toren mee binnen te vliegen? Dat zou een schromelijke overschatting zijn van de betekenis van Nederland in de wereld.

Meer blauw?

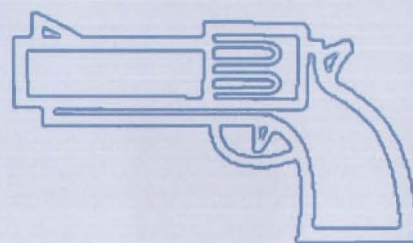
Oplossingen genoeg. Hoewel veiligheid traditioneel een rechts thema is geweest, hebben ook de linkse partijen in de afgelopen verkiezingen

het nodige van zich laten horen. Het verschil tussen links en rechts ligt in de aanpak. Links richt zich meer op preventie, meer geld voor jeugdzorg, de reclassering et cetera, terwijl rechts zich richt op het straffen.

Met meer geld meer blauw op straat, dat klinkt natuurlijk positief. Maar de cijfers stemmen droevig. De afgelopen jaren heeft de politie al flink meer geld gekregen; over 2001 17% extra. Het aantal opgeloste misdrijven daalde echter met 12%. Of meer blauw op straat echt de oplossing is moet dus nog maar blijken. Bovendien moet er dan ook meer geld naar de rechterlijke macht om de capaciteit ook daar te vergroten. (Meer politie wellicht wél het gevoel van veiligheid van burgers vergroten.)

Ook de invoering van een algehele identificatieplicht is een mogelijkheid, alsmede de optie om preventief te mogen fouilleren. Toch zijn dat geen wenselijke zaken, omdat daarmee een volgende stap in de afbraak van de rechtstaat misschien snel gemaakt is. Hoewel de gemiddelde burger heeft veel vertrouwen in de integriteit van de politie, is de gedachte dat mensen met een allochtonie afkomst eerder gefouilleerd zullen worden misschien niet helemaal ongegrond.

Gevoelens van onveiligheid zijn aanwezig in onze samenleving. En daar moet voorzichtig en zorgvuldig mee worden omgesprongen. Toch lijkt het allemaal een beetje overtrokken. Het probleem heeft de neiging te worden opgeblazen. Iedereen – politici, de media en burgers onderling – heeft hier schuld aan. Maar problemen zijn er om aangepakt te worden. Het gevaar bestaat dat door emoties te snel naar onzinnige oplossingen wordt gegrepen. Waar Nederland nu behoefte aan heeft, is een objectief, op feiten gebaseerd debat. Wie geeft de aftrap? <<

Referenties zijn op aanvraag bij de auteur verkrijgbaar.

Cambridge Expedition

text: Marileen Kan

What a bless, this bachelors-masters system! The otherwise dreadful month of January, now cleared from obligatory classes and, if you have performed satisfactory before Christmas, exams. Such freedom must be exploited and celebrated by going abroad for a holiday—surely we deserve it after having spent too much time with our families in December. I must confess my freedom this month is limited by an essay due, an exam and – not unimportant – a lack of funds. No Tahiti for me, then. A five-day sabbatical to reflect on my studies and to envision next year, in which I hope to graduate, will do instead. And what place better to go than the Mecca for students, Cambridge? (Here I must make another confession: I chose this destination mostly for its cheap lodging opportunities.)

The first two days were spent in Cambridgeshire, where a far acquaintance lives in the lovely village Ickleton. As my host, an elderly lady, is neither a student nor lives in Cambridge, this part might not be of much interest to you. However, she provided me with a vast deal information, being a regular attendant of dinners, lectures and concerts in several Cambridge Colleges.

So, on the third day, impregnated with much information on Cambridge (and of course the necessary ‘do not walk alone at night’ and ‘watch your purse’), I reached my second host: Trinity College. Thanks to another far acquaintance writing his dissertation here, I was able to stay in one of the guestrooms of the College. What an honour to stay in one of Cambridge’s most prominent colleges! To name a few students: HRH Prince Charles of Wales, Isaac Newton and William Makepeace Thackeray. And being a student in Cambridge means living inside the college for one year—in a way the colleges form small communities within Cambridge. Each college has its own rooms for students, a chapel (St. John’s has the most grandiose), a laundrette, a library (Trinity’s Wren Library is the most famous), greens et cetera.

Dinner (as well as breakfast and lunch) is served in the College Hall. I tried to have a meal here, for this was clearly the more historically relevant nephew of our Agora. However, because my host was in the U.S. during my visit and therefore not able to escort me, I was not allowed in. Well, I was rather fed up with the English cuisine anyway—I took some Indian food in town instead.

In former days, this would have been unthinkable for students. The lucky ones to be selected for free Cambridge education in former centuries, had to endure some hardship in return. The students were simply forbidden to go into town. What a torture this must have been! All colleges were situated in the centre of Cambridge in those days. Those who tried and got caught were punished, mostly by denying them any food. Fortunately such traditions have been abolished—though the free education part could have stayed in my opinion.

Many traditions do continue to play an important role in the students’ lives. One of these is the tradition of having debates in the Cambridge Union (sort of students’ association). Judging by the interior of the Union building, this must have been a long tradition. The debating room is, just as in the British parliament, divided in two sides (for and against). From what I have been told, the debating proceeds in parliamentary style as well. I did not

have the chance to verify this: the term’s opening debate was next week. I was here out-of-term and therefore out-of-luck.

That the term had not started was already obvious judging by the many students moving their belongings back that weekend. This requires some effort if you are living on such historical grounds; a girl struggled with the cobblestones to get her suitcase, printer and teddy bear safely to her room. Just imagine moving your belongings across the Dam on a small trolley and you feel this girl’s agony. And do not forget the peering eyes of the tourists there, for they are allowed to walk on the colleges’ grounds. Of course I was as guilty as anyone, being a tourist as well. This is not how it felt, being a student, a guest of Trinity College even, a travel reporter in a way. But I doubt if anyone has recognised me as such. <<

Special thanks to Willy Gough-Maters and I Wen de Bakker

Niehe en Lancée

Niehe en Lancée is een onafhankelijke en toonaangevende financiële adviesgroep voor het middelgrote en grote bedrijfsleven. De groep bestaat uit registeraccountants, belasting- en subsidieadviseurs en administratieconsulenten, met kantoren in Alkmaar, Amsterdam en Haarlem. Niehe en Lancée bestaat uit een goed georganiseerd, ambitieus team van 225 inspirerende en gekwalificeerde collega's.

Landelijk gezien behoort Niehe en Lancée tot de middelgrote accountantskantoren, in de regio Noord-Holland tot de grote kantoren. De 225 medewerkers zijn verspreid over de drie vestigingen. Dit heeft het voordeel dat Niehe en Lancée de service kan bieden van een groot kantoor met de betrokkenheid die bij een kleine organisatie hoort.

Kenmerkend voor het kantoor zijn de persoonlijke benadering en de grote betrokkenheid. Niehe en Lancée is meer dan een externe accountant. Opdrachtgevers hebben één vaste contactpersoon; een gedegen kennis van specifieke behoeften is immers een voorwaarde om snel en flexibel te kunnen reageren. Door de omvang van onze cliënten kom je in een vroegtijdig stadium in aanraking met alle facetten van controle en advisering. Daadwerkelijk training on the job!

Meer weten of solliciteren? Bel dan met
Ellen Hoogendijk, telefoonnummer 023-5300400
of mail naar ehoogendijk@niehelancee.nl.

Niehe en Lancée Postbus 5037 2000 CA Haarlem
www.niehelancee.nl

Bij de foto: Klimwand Spaarnwoude

Niehe en Lancée werkt samen met Brouwer & Oudhof
Administratieconsulenten, The NL Trust en Pesman Advocaten.

Concertagenda

zaterdag 26 en maandag 28 april, 20.15 uur

Nederlands Kamerorkest - Tranen en treurmuziek
Isabelle van Keulen, altviool • Michael Collins, klarinet

Britten - Simple Symphony; Hindemith - Trauermusik; Copland -
Klarinetconcert;
Britten - Lacrimae; Elgar - Introductie en Allegro

Ook voor haar tweede concert met het Nederland Kamerorkest heeft Isabelle van Keulen een vertrouwde partner uitgezocht: haar echtgenoot, de Britse topklarinetist Michael Collins. Hij zal de solist zijn in het voor Benny Goodman geschreven Klarinetconcert van Copland; een werk dat als een 'klassiek' stuk begint, maar langzaam steeds meer jazzy wordt. Coplands meesterwerk wordt omlijst door twee strijkersstukken uit het Engelse repertoire, alsmede twee treurmuzieken, waarin Isabelle van Keulen zelf de altvioolsoliste is.

zaterdag 10 en maandag 12 mei, 20.15 uur
zondag 11 mei, 14.30 uur

Nederlands Kamerorkest - Grande finale

Christian Zacharias, dirigent en piano • Bas Ramselaar, bas • Annette Zahn, contrabas

Mozart - Balletmuziek uit 'Idomeneo'; Mozart - Pianoconcert nr. 24,
KV 491;
Mozart - Aria 'Per questo bella mano'; Mozart - Pianoconcert nr. 27,
KV 595

Slechts twee pianoconcerten schreef Mozart in een mineurtoonsoort. Net als het Pianoconcert nr. 20 staat ook het Concert nr. 24 in het teken van de dramatiek. Het Pianoconcert nr. 27 - Mozarts laatste pianoconcert - ontstond ten tijde van 'Die Zauberflöte' en ademt eenzelfde sfeer. De concertaria 'Per questa bella mano' is een klein duetje voor twee bassen: eentje zingt, de ander wordt gestreken.

zaterdag 14 en maandag 16 juni en dinsdag 17 juni, 20.15 uur
zondag 15 juni, 14.30 uur

Nederlands Philharmonisch Orkest - Uit de Schotse hooglanden
Yakov Kreizberg, dirigent • Lars Vogt, piano

Weber - Ouverture 'Der Freischütz'; Beethoven - Pianoconcert nr. 3;
Mendelssohn - Symfonie nr. 3 'Schotse'

Meesterpianist Lars Vogt behoort tot de belangrijkste Beethoven-vertolkers van dit moment. Hij zal ongetwijfeld nieuwe facetten van het Derde pianoconcert weten te belichten. Na de pauze dirigeert Yakov Kreizberg de Schotse symfonie van Mendelssohn; een muzikale schildering van de Highlands die vreemd genoeg gedeeltelijk in Italië werd geschreven.

maandag 23 en dinsdag 24 juni, 20.15 uur

Nederlands Kamerorkest - Feestelijk afscheid
Christian Zacharias, dirigent en piano • Alexandra Coku, sopraan

Mozart - Pianoconcert KV 503; Mozart - Scène en Rondo KV 505
'Ch'io mi scordi di te';
Mozart - Scène KV 528 'Bella mia fiamma'; Mozart - Symfonie nr. 38,
KV 504 'Praagse'

Het laatste concert in de Mozart-cyclus van Christian Zacharias biedt een gedeeltelijke reconstructie van de Akademie die Mozart op 12 mei 1789 gaf. Op het programma stond onder andere de scène 'Ch'io mi scordi di te'; een intieme klacht over het afscheid van een dierbaar persoon, gezet als duet tussen sopraan en piano. Alexandra Coku, een graag geziene gast bij het Nederlands Philharmonisch Orkest is de soliste.

woensdag 25, vrijdag 27 en zaterdag 28 juni, 20.15 uur
Nederlands Philharmonisch Orkest - Romeo en Julia
Hans Vonk, dirigent

Prokofjev - Romeo en Julia; Bernstein - Symphonic dances uit 'West Side Story'; Tsjaikovski - Romeo en Julia

Een onmogelijke liefde, drie maal op muziek gezet. Eerst in een suite uit het kleurrijke ballet van Prokofjev. Daarna verhuist het drama naar de Bronx in Bernsteins onverwoestbare West Side Story. Ten slotte hoort u de romantische ouverture van Tsjaikovski. Volbloed drama en romantiek tijdens dit laatste concert van het Nederlands Philharmonisch Orkest!

Studenten krijgen op vertoon van hun OV Studentenkort of CJP bijna 70% korting op de toegangsprijs. Zij betalen slechts **7,50 euro** toegang per concert (i.p.v. 24,50 euro).

Telefonisch reserveren is mogelijk bij de kassa van het Concertgebouw (020 - 6718345 dagelijks van 10.00 - 17.00 uur).

Kijk ook op www.orkest.nl

Annemarie Overtoom (1976)
Treasury Dealer, Unilever hoofdkantoor, Rotterdam

Studeerde Bedrijfseconomie in Rotterdam
Startte in 1999 bij Unilever

Your passion. Our strength

Annemarie is onverzettelijk. Dat helpt als je Sumoworstelaar bent. Sommigen dachten dat ze helemaal gek geworden was toen ze daarmee begon. Maar ze had al meer eigenaardige dingen gedaan. Nieuw, onbekend en anders. Dat is wat Annemarie drijft. Bij ons is ze verantwoordelijk voor de geldstromen uit de 150 landen waar we actief zijn. Ze zet die continu om naar de juiste valuta. Voor een optimaal rendement, in een continu veranderende wereldmarkt. Dan moet je wel met beide benen op de grond blijven staan. Annemarie kan dat, met haar drive.

Unilever

you

WWW.YOUCANDUNILEVER.COM

De Financiële Studievereniging Amsterdam (FSA) is de grootste Financiële Studievereniging in Nederland! Wij zijn er voor financieel georiënteerde studenten aan de economische faculteiten van de Universiteit van Amsterdam en de Vrije Universiteit te Amsterdam.

Als FSA proberen wij jou in contact te brengen met een verscheidenheid aan bedrijven, hiertoe organiseren wij verschillende projecten. Zo zijn er dit collegejaar al drie zeer geslaagde projecten georganiseerd namelijk de London Banking Tour, de International Banking Cycle en de Beroependagen.

Natuurlijk komen er nog heel wat veelbelovende projecten aan, zo is er de **Accountancy Week** (10-20 februari), een **Congres** (23 april), een **Accountancy Tour New York** (10-18 mei), de **FSA Controlling Cycle** van halverwege april tot halverwege mei, en natuurlijk het **Research Project naar India** van de zomer.

Heb je interesse in projectdeelname, projectorganisatie of misschien zelfs in een jaar FSA bestuur, schrijf je dan gratis in op www.fsa.nl, of bel 0205256512, of kom langs kamer Eo.12, hopelijk tot gauw!

Hoofdredactie

Robert Picauly
Erwin van Dam

Redactie

Bernard Bak
Irina Fetisova
Marileen Kan
Katrín Malin
Anastassia Tchernova

Lay out

Yvin Hei

Adreswijzigingen

Studentenadministratie
Binnengasthuisstraat 9
1012 ZA Amsterdam

Jaarabonnement

6 nummers voor 15 euro

Voor reacties en open sollicitaties is de redactie te bereiken op:

Kamer E002
Roetersstraat 11
1018 WB Amsterdam
telefoon: 020-5254024
e-mail: rostra@sefa.nl

Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming van de redactie of de externe auteur worden overgenomen. De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van ingezonden stukken en behoudt zich het recht voor deze in te korten.

Tarieven op aanvraag verkrijgbaar.
Opdrachten schriftelijk ter attentie van de acquisiteur Sefa:
Robert Picauly, telefoon 020-5254025
e-mail: bestuur@sefa.nl

Advertenties

KPMG
Ernst & Young
Shell
DNB
ING
Kempen & Co
Unilever
Níehe en Lancée
Direct Future

Zet- en drukwerk

Grafiplan Nederland BV, Enkhuizen

Oplage

3500

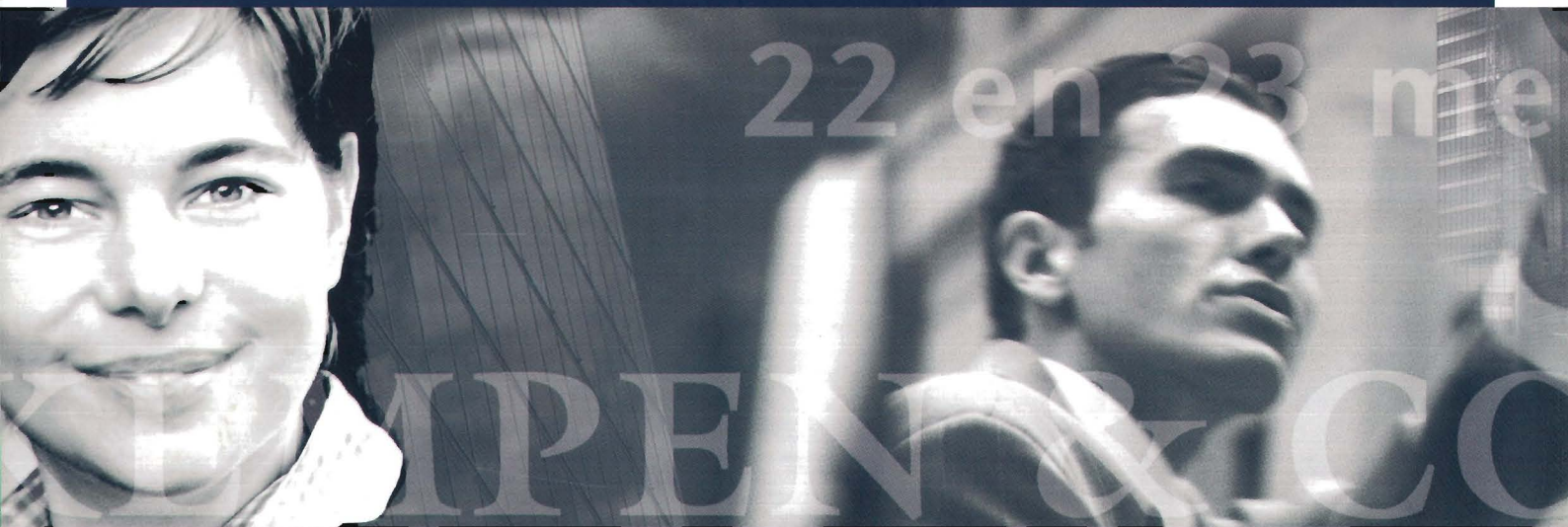
COLOFON

KEMPEN & CO

Merchant Bank

Masterclass 2003

Kempen & Co is een gespecialiseerde merchant bank. Onze dienstverlening op het gebied van Asset Management, Corporate Finance en Securities is toonaangevend.

Op 22 en 23 mei organiseren wij de Kempen & Co Masterclass 2003, om kennis te maken met studenten die willen uitblinken in hun vak. Professionals die zich onderscheiden door een ondernemende houding, een groot doorzettingsvermogen en een scherpe geest.

Gedurende twee dagen staan intellectuele uitdaging en teamwork centraal. Aan de hand van verschillende praktijkcases laten we je kennismaken met de dynamische gang van zaken bij een merchant bank. Daarnaast hebben we natuurlijk ook tijd ingeruimd voor informele en ontspannende activiteiten.

Ben je bijna klaar met je studie en wil je uitblinken in je vak? Dan willen we je graag ontmoeten! Inschrijven is mogelijk tot 18 april 2003 via onze website.

Asset Management Corporate Finance Securities

Kempen & Co Merchant Bank is een handelsnaam van Dexia Bank Nederland N.V.

www.kempen.nl